

PROGRAM

PAŃSTWOWA OPERA I FILHARMONIA BAŁTYCKA W GDAŃSKU

PAŃSTWOWA OPERA I FILHARMONIA BAŁTYCKA
W GDAŃSKU
GDAŃSK-WRZESZCZ, ALEJA ZWYCIĘSTWA 18

Dyrektor:
TADEUSZ RYBOWSKI

Dyrektor Artystyczny:
JERZY KATLEWICZ

Sazon 1963/64

Koncert symfoniczny

SKASOWANO
1524
DAS 295

21 września 1963 r.
godz. 19.30

PROGRAM

Wykonawcy:

WIELKA ORKIESTRA SYMFONICZNA
WSZECHZWIĄZKOWEGO RADIA I TELEWIZJI
Z MOSKWY

DYRYGENT:

Genadij Roźdiestwienski

PROGRAM

A. Skriabin — III Symfonia C-dur op. 43

Walka

Upojenie

Walka bogów

Przerwa

P. Czajkowski — V Symfonia

Andante. Allegro con anima

*Andante cantabile con alcuna li-
cenza*

Valse — Allegro moderato

Finale — Andante maestoso

Allegro vivace

Gen Roźdiestwieskij

ZASŁUŻONY ARTYSTA RSFR
GENADIJ ROŹDIESTWIENSKIJ

Genadij Roźdiestwieskiej urodził się w Moskwie w 1931 r. Naukę muzyki rozpoczął w 1949 r. wstąpił do Konserwatorium Moskiewskiego do klasy prof. Nikołaja Anosowa.

W r. 1951 wziął udział w konkursie dyrygentów w Teatrze Wielkim. Komisja Konkursowa jednogłośnie postanowiła zaangażować go do Teatru. Od tego czasu następuje nowy rozdział w życiu Roźdiestwieskiego — w ciągu dnia studiuje w Konserwatorium, wieczorem udaje się do Teatru.

Roźdiestwieskij rozpoczął pracę w Teatrze w tym czasie gdy trwały próby baletu P. Czajkowskiego „Śpiąca Królowna”. Ludowy Artysta ZSRR Jurij Fajer zaproponował Roźdiestwieskiemu wypróbowanie swoich sił w tym trudnym spektaklu. Kierując zajęciami młodego dyrygenta z orkiestrą i baletem, Jurij Fajer uprzedzał go, że dyrygent mu-

si bezbłędnie znać nie tylko nuty, muzykę baletową, ale i taneczną strukturę baletu.

Roźdiestwieskij nie opuszczał ani jednego spektaklu, który prowadził jego profesor. Siedząc na sali lub w orkiestrze, uważnie śledził sztukę dyrygencką Fajera.

4 lipca 1952 r. — to pamiętna data dla młodego dyrygenta. Tego dnia po raz pierwszy poprowadził on spektakl „Śpiącej Królowny”.

Debiut Roźdiestwieskiego wykazał, że młody dyrygent posiada niezwykłą wprost technikę, subtelny smak muzyczny, wspaniałą pamięć. Cały spektakl poprowadził on bez partytury.

W r. 1954 G. Roźdiestwieskij kończy Konserwatorium, a w 1956 przechodzi na stałe do Teatru Wielkiego Opery i Baletu. W krótkim czasie Roźdiestwieskij opanował repertuar Teatru Wielkiego i obecnie dyryguje baletami: „Fontanna Bachczyse-
raju”, „Jezioro Łabędzie”, „Kamienny Kwiat”, „Śpiąca Królowna”.

Nazwisko Roźdiestwieskiego jest też bardzo szeroko znane miłośnikom muzyki symfonicznej.

Dyrygowana przez niego studencka orkiestra symfoniczna otrzymała I nagrodę na IV Międzynarodowym Festiwalu Młodzieży i Studentów w Bukareszcie.

Ogromnym sukcesem uwieńczone zostały liczne tournée koncertowe G. Roźdiestwieskiego w NRD, Polsce, Finlandii, Francji, Japonii i Anglii.

Za zasługi w dziedzinie sztuki radzieckiej Genadij Roźdiestwieskij otrzymał zaszczytny tytuł Zasłużonego Artysty RSFR.

WIELKA ORKIESTRA SYMFONICZNA WSZECZHWIAZKOWEGO RADIA I TELEWIZJI

Wielka Orkiestra Symfoniczna Wszechzwiązkowego Radia i Telewizji utworzona w 1930 r. w ciągu trzydziestu trzech lat swego istnienia wyrosła na jeden z najlepszych zespołów symfonicznych ZSRR.

Orkiestra ta zajęła poczesne miejsce wśród zespołów symfonicznych nie tylko dzięki wysokiemu mistrzostwu muzyków i talentowi dyrygentów, lecz również dzięki specyfice pracy radiowej, wymagającej nieustannego wzbogacania repertuaru nowymi utworami współczesnych kompozytorów, stałej pracy nad repertuarem klasycznym, oraz dzięki nieustannemu obcowaniu z wielomilionową rzeszą radiosłuchaczy.

W skład orkiestry weszła nie tylko młodzież, która niedawno ukończyła konserwatorium ale i doświadczeni muzycy — dlatego też zespół szybko zakończył okres wstępny, przygotowawczy i rozpoczął twórczą działalność.

Pierwsze sukcesy młody zespół zawdzięcza swemu organizatorowi, Ludowemu Artyście RSFRR — Aleksandrowi Iwanowiczowi Orłowowi. Ten wszechstronny muzyk i utalentowany dyrygent od pierwszych dni działalności orkiestry postawił przed nią wysokie cele artystyczne, wymagające od artystów poważnego twórczego ustosunkowania się do pracy, dające im poczucie wysokiej odpowiedzialności na każdy występ.

Pod kierunkiem A. I. Orłowa orkiestra wniosła specjalnie cenny wkład w operowy repertuar Wszechzwiązkowego Radia.

W ciągu siedmiu lat pracy były wystawione w wersji koncertowej opery:

„Czarodziejka”	— Czajkowskiego
„Kamienny Gość”	— Dargomyżskiego
„Wesele Figara”	— Mozarta
„Zaczarowany Flet”	—
„Don Juan”	—
„Uprowadzenie z Seraju”	—
„Fidelio”	— Beethoven

i cały szereg innych oper.

W ostatnich latach dużo występował z orkiestrą jeden z najzdolniejszych radzieckich dyrygentów — Genadij Roźdiestwienski.

W związku z długą chorobą i śmiercią profesora A. Gauka, G. Roźdiestwienski został artystycznym kierownikiem orkiestry.

Codzienną, obowiązkową częścią pracy orkiestry stały się koncerty w klubach robotniczych, domach kultury, w ośrodkach przemysłowych ZSRR i ośrodkach kulturalnych Radzieckiej Armii i Floty.

Od występów przed publicznością robotniczą — jeden krok do twórczej przyjaźni między zespołem zawodowym muzyków a artystami — amatorami. I krok ten został zrobiony: w przeciągu kilku lat orkiestra patronuje nad zespołem moskiewskiej fabryki im. Włodzimierza Iljicza, systematycznie występuje na oddziałach fabrycznych, przygotowuje programy symfoniczne razem z zespołami amatorskimi.

Muzycy orkiestry regularnie kontynuują pracę nad wykształceniem muzycznym robotników.

W ciągu trzydziestu trzech lat swego istnienia Wielka Orkiestra Symfoniczna Wszechzwiązkowego Radia i Telewizji zdobyła sobie sławę w całym ZSRR i poza jego granicami. Jej występów słuchało wiele tysięcy słuchaczy Sybiru i krajów przybaltyckich, Węgier, Rumunii i Czechosłowacji. Melomani całego świata znają nagrania tego znakomitego zespołu.

Jednak największym, w istocie olbrzymim audytorium jest wielomilionowa armia radiosłuchaczy.

Występując w studio, na estradzie koncertowej, nagrywając na taśmę magnetofonową, orkiestra dąży do tego, aby być dostojnym przedstawicielem przodującej kultury radzieckiej, aktywnie propagować najlepsze dzieła kompozytorów radzieckich o wielkich dziełach naszej epoki, śmiało włączać do repertuaru utwory klasyki ojczystej i obcej jeszcze mało znanej szerokiej publiczności, wzmacniając przyjaźń z zespołami amatorskimi, rozszerzać i pogłębiać więź z życiem muzycznym narodu.

W tym samym czasie zespół kontynuował interesującą działalność symfoniczną, występując w studiu i na estradzie koncertowej pod kierunkiem wybitnych dyrygentów radzieckich i zagranicznych.

Interesujące oblicze, wykonawczy charakter orkiestry specjalnie jaskrawo uwydatnił się wówczas, gdy na jej czele stanął Ludowy Artysta ZSRR Mikołaj Siemionowicz Gołowanow. Utalentowany, o indywidualnym obliczu artystycznym dyrygent cieszący się ogromnym autorytetem u muzyków w orkiestrze, wywarł wielki wpływ na wykonawczy styl zespołu.

Wielka emocjonalność, jedność brzmienia poszczególnych grup instrumentów, dążność do wyrazistego, kontrastowego traktowania utworu muzycznego ze szczególnym uwzględnieniem architektury całego dzieła — oto cechy, które rozwinął M. S. Gołowanow, i które dziś cechują Orkiestrę.

Szczególnie wielkie osiągnięcie miała ta orkiestra pod kierunkiem Gołowanowa w dziedzinie repertuaru symfonicznego.

W nowej, właściwej sobie, wspanialej interpretacji dźwięczą w radio i na koncertach utwory Czajkowskiego, Rachmaninowa, Skriabina, Liszta, Wagnera, Griega.

Pod kierunkiem Gołowanowa i innych dyrygentów, których krąg rozszerza się z roku na rok coraz bardziej, Wielka Orkiestra Symfoniczna W.R.iT. opanowała ogromny repertuar.

Mistrzostwo orkiestry podnosi się przy stałej, twórczej współpracy ze znakomitymi solistami, wśród których należy wymienić nazwiska takich instrumentalistów jak: K. Igumnow, A. Goldenwejzer, H. Neuhaus, L. Oborin, E. Gilels, S. Richter, J. Zak, D. Ojstrach, L. Kogan, S. Knuszewicki, N. Rostropowicz, D. Szafran, śpiewaków — A. Nieżdanowa, N. Obuchowa, M. Maksakowa, I. Kozłowski, A. Pirogow, M. Rejzen, M. Michajłow, I. Patorżyński, A. Amiranaszwilli, A. Iwanow, I. Pietrow, Z. Dohuchanowa, — aktorów: W. Kaczałow, M. Cariew i innych.

W ciągu trzydziestu lat pracy zespół występował pod kierunkiem znakomitych dyrygentów radzie-

ckich i zagranicznych jak: L. Steinberg, W. Suk, S. Samosud, E. Nrawiński, A. Gauk, K. Zanderling, A. Melik-Paszajew, K. Iwanow, N. Rachlin, B. Chajkin, W. Niebolsin, A. Janson, N. Anosow, A. Dimi-triady, A. Kowalew, M. Żukow, N. Niasi, K. Eliasberg, E. Swietłanow, G. Roźdiestwienski, H. Abendroth, F. Konwitschn, A. Cluytens, L. Stokowski, C. Co-rody, T. Hainikainenn, K. Ancorri i inni.

Nie będzie błędu w stwierdzeniu, że orkiestra wykonała prawie wszystkie utwory muzyczne ze światowej klasyki, większą ilość mało znanych lub niezasłużenie zapomnianych utworów z okresu wcześniejszego i prawie wszystkie wartościowsze dzieła kompozytorów radzieckich. Szczególną właśnie zasługą tej orkiestry jest systematyczna, owocna praca nad utworami radzieckich kompozytorów. Ona to właśnie wykonała po raz pierwszy wiele tych utworów, które później stały się wielką zdobyczą kultury radzieckiej. Znalazły się tu dzieła tak znakomitych kompozytorów jak: D. Szostakowicz, S. Prokofiew, M. Miaskowski, A. Chaczaturian, D. Kabalewski, R. Glier, S. Wasilenko, T. Chrennikow, W. Muradeli, J. Szaporin, M. Czuliaki, L. Knipper, M. Kawał, A. Bałancziwadze, J. Iwanow, B. Czajkowski, M. Wajenberg, O. Taktakiszwili, N. Pejko, A. Babadżanian, G. Galinin, N. Maczawariani, R. Jachin.

„Nasze twórcze laboratorium” — tak nazywają radzieccy kompozytorzy różnych pokoleń Wielką Orkiestrę Wszechzwiązkowego Radia i Telewizji. I w słowach tych zawarta jest wielka prawda.

Ogromne zasługi w rozwoju najlepszych tradycji orkiestry, podnoszenia jej mistrzostwa w opanowaniu współczesnego stylu wykonawczego miał jej wieloletni kierownik, profesor A. W. Gauk, Ludowy Artysta RSFR.

Ściśle powiązał on pracę kolektywu ze współczesnością, poświęcając całą swoją twórczą energię i natchnienie propagandzie muzyki kompozytorów radzieckich, oraz zaznajamianiu słuchaczy z najlepszymi dziełami kompozytorów zagranicznych mało znanych lub zupełnie nie znanych publiczności radzieckiej.

NAJBLIŻSZY KONCERT FILHARMONII BAŁTYCKIEJ

Inauguracja sezonu 1963/64

27/28 września 1963 r.

Dyrygent: Jerzy Katlewicz

Solista: Bella Dawidowicz (ZSRR)

W programie:

- 1) Baird — Colas Breugnon
- 2) Mozart — Koncert fortep. A-dur
- 3) W. Lutosławski — Wariacje Symfoniczne
- 4) Strauss — Dyl Sowizdrzał

CENA ZŁ 2,50

BIBLIOTEKA PWSM GDAŃSK	
Dział	
Autor	
Tytuł	
Nr inw.	P 159

OKŁADKĘ PROJEKTOWAŁ

Józef Skowalski